

Community partnerships: de nieuwe toekomst

De zorgkosten rijzen de pan uit. Een gemiddeld gezin is nu ongeveer een kwart van het inkomen kwijt aan zorg. Als er niet ingegrepen wordt, is dat over ruim tien jaar ongeveer verhoogd met de helft. Het beseft dat dit zo niet kan doorgaan, is inmiddels wel doorgedrongen. Deze zomer zijn er twee belangrijke akkoorden gesloten over de beteugeling van de zorgkosten. De gevolgen daarvan moeten nog zichtbaar worden. Tot nu toe is het vooral een papieren exercitie geweest. Als straks het beleid daadwerkelijk uitgevoerd wordt, komen de echte verhalen naar buiten. Dan wordt duidelijk wie er tussen wal en schip vallen.

De landelijke overheid heeft het over 'eigen verantwoordelijkheid' en over 'mantelzorgers die meer en meer ingeschakeld moeten worden'. Dat klinkt aardig, maar het kan voor veel mensen nog wel eens behoorlijk lastig worden om hulp te blijven krijgen. De gemeenten zijn erg optimistisch over hun nieuwe toekomstige taken. Hoewel het met fors minder geld moet, zien ze toch genoeg mogelijkheden om het veel beter te doen. Het is bijna aandoenlijk om wethouders te horen praten over hoeveel beter bijvoorbeeld de jeugdzorg wordt als zij het voor het zeggen krijgen. Het doet denken aan de provinciale gedeputeerden die ruim tien jaar geleden hetzelfde zeiden toen zij verantwoordelijk werden voor diezelfde jeugdzorg.

Overheden zijn over het algemeen niet zo sterk in het organiseren van maatschappelijke bewegingen. Ze zijn meer gewend erop te reageren en overschatten nogal eens hun eigen mogelijkheden. De Verenigde Staten kennen, als het gaat om de zorg, een behoorlijk terughoudende overheid. Het feit

dat een kleine veertig miljoen Amerikanen jarenlang onverzekerd kon blijven, is daar een voorbeeld van. Solidariteit staat er lager op de agenda, maar dat leidt wel tot meer creativiteit. Creativiteit vanuit de gemeenschap, oftewel vanuit de 'community'. Zorginstellingen maken deel uit van die community en moeten op zoek naar nieuwe verbindingen, oftewel partnerships, om de gewenste zorg ook in de toekomst goed te kunnen blijven leveren. Daarbij is een volstrekte afhankelijkheid van de overheid of van zorgverzekeraars minder gewenst. In de VS zijn daar vele voorbeelden van.

Maatschappelijk verantwoord ondernemen moet niet alleen betrekking hebben op duurzaamheid en energiebesparing, maar ook op de mate waarin het feitelijk een bijdrage levert aan menselijk welzijn. Welzijn dat in de zorg centraal moet staan dus. Zorginstellingen kunnen veel meer dan nu op familieleden, burens, leveranciers en anders betrokkenen een appèl doen. Om meer te doen dan enkel op bezoek komen, langs te wandelen en diensten te leveren. Sponsoring moet niet meer vies zijn maar vertaald worden naar nieuwe partnerships. Dan gaat het niet alleen om geld, maar veel meer om betrokkenheid, toewijding, concrete 'doe-projecten' of activiteiten. Het omverwerpen van stigma's en het creëren van meer gemeenschapszin. Cliënten en medewerkers moeten de boer op met warme verhalen die niet alleen aandoenlijk zijn maar vooral ook inspireren om een bijdrage te leveren. Onze samenwerking met het bedrijfsleven, waaronder Philips, de TU/e, PSV en de Design Academy, is nog maar het begin. We gaan op zoek naar veel meer partnerships. Totdat ze de pan uitrijzen!

Joep Verbugt
Voorzitter Raad van Bestuur